

Enheten för EU:s inre marknad

YTTRANDE
2022-03-04 Dnr 2021/01771-2

Näringsdepartementet
103 33 Stockholm

Yttrande över SOU 2021:81 En säker tillgång till dricksvatten av god kvalitet

(Ert dnr: N2021/02620)

Kommerskollegium ansvarar för frågor som rör utrikeshandel, EU:s inre marknad och EU:s handelspolitik. Kollegiets uppdrag är att verka för frihandel. Det innebär att vi verkar för fri rörlighet på den inre marknaden och för liberaliseringar av handeln mellan EU och omvärlden samt globalt.

I det remitterade betänkandet lämnas ett antal förslag som syftar till att införliva EU:s omarbetade dricksvattendirektiv (2020/2184) i svensk rätt. Direktivets övergripande mål är att ytterligare höja kraven på att dricksvatten ska vara av god kvalitet och vara lätt tillgänglig för allmänheten. Direktivet reglerar även vilka material som får komma i kontakt med dricksvatten. Vidare föreslår utredningen vilka myndigheter som ska ansvara för och ha tillsyn över bestämmelserna. Det handlar inte minst om Livsmedelsverket och Havs- och vattenmyndigheten, som har centrala roller i det kommande arbetet tillsammans med andra aktörer som t.ex. länsstyrelserna, kommunerna och de som producerar eller tillhandahåller dricksvatten.

Vad gäller den inre marknadens regelverk, så beaktar betänkandet behovet av att förslagen utformas på EU-rättsförenligt sätt, vilket tas upp på flera ställen i betänkandet, t.ex. i avsnitt 8. Här handlar det ju om ett genomförande av ett minimidirektiv (sid. 148) och även om analysen är något kortfattad, så ser kollegiet positivt på de skrivningar om genomförandet som görs i avsnitt 8.5.3. Här rekommenderar vi läsning av Tillväxtverkets vägledning, som vi varit med om att ta fram; den handlar bl.a. om vad föreskrivande myndigheter bör tänka på vid genomförande av minimidirektiv:

[EU-rätt och annan internationell rätt - Tillväxtverket \(tillvaxtverket.se\)](https://www.tillvaxtverket.se/om-oss/utredningar-och-rapporter/2021-03-18-eu-ratt-och-annan-internationell-ratt)

Som framgår av vägledningen ser vi gärna att föreskrivande myndighet redovisar vilka delar som är rent nationella och vad som följer av EU-rätt eller annan internationell rätt. När rent nationell reglering föreslås på områden relevanta för den fria rörligheten på EU:s inre marknad, så ska dessa bestämmelser som utgångspunkt vara objektivt motiverade, icke-diskriminerande och proportionerligt utformade för att anses vara förenliga med EU-rätten. Mot bakgrund av att den nationella regleringen i viss mån går utöver dricksvattensdirektivet, hade möjligen en något utförligare EU-rättslig bedömning av förslagets konsekvenser för den fria rörligheten på EU:s inre marknad¹ kunnat innehålla ett resonemang kring den proportionalitetsavvägning som bör göras, där förslagets eventuella negativa effekter för den fria rörligheten vägs mot det som talar för att åtgärderna är nödvändiga för att uppnå ändamålet. Nära kopplat till detta är att undersöka om inga andra, mindre inskränkande alternativ, finns att tillgå.

Kollegiet delar bedömningen i betänkandet som görs om EU-direktiv 2015/1535 i avsnitt 11.1.7 avseende att vissa föreslagna författningar behöver anmälas (se mer om detta nedan). När det gäller anmälningsförfarandet enligt det s.k. tjänstedirektivet (2006/123) så är det något vi bedömer bör beaktas i den vidare beredningen av betänkandets förslag. Även om det på detta stadium inte tycks vara aktuellt, så kan eventuellt kommande myndighetsreglering kopplad till genomförandet av dricksvattendirektivet aktualisera sådan anmälningsplikt. Det skulle då kunna röra sig om krav som är riktade mot vattenproducenter, vattendistributörer eller laboratorier. Tjänstedirektivet gör inget undantag från anmälningskyldigheten för nationella regler som genomför EU-rättsakter. Kollegiets generella ståndpunkt är därför att svenska författningar som genomför EU-direktiv bör anmälas enligt tjänstedirektivet. Undantag kan göras då ett direktiv inte ger något utrymme för olika nationella lösningar för genomförandet.

Bedömningen att det finns en anmälningskyldighet

Enligt 20 § 6 p. i förordningen (1996:1515) med instruktion för Regeringskansliet ska Regeringskansliet anmäla förslag till författningar i enlighet med de procedurer som följer av Sveriges EU-medlemskap eller av andra internationella överenskommelser, bl.a. proceduren i anmälningsdirektivet för tekniska föreskrifter (EU-direktiv 2015/1535).

---

¹ Artikel 34 & artikel 36 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Tekniska föreskrifter enligt anmälningsdirektivet är bl.a. krav på varors egenskaper eller provning, begränsningar av varuanvändning, bestämmelser om återvinning av varor samt vissa förbudsbestämmelser.

Förslag till förordning om ändring i plan- och byggnadsförordningen (2011:338)

Kommerskollegium bedömer att rubricerat förslag innehåller krav på produkter som kan komma att omfattas av anmälningsplikt. Kollegiets bedömning är att föreskriften² kan utgöra en teknisk föreskrift i form av ett annat krav³. Detta mot bakgrund av den skyddshänsyn som ska uppnås samt de krav som ställs på produkter (material) som kommer i kontakt med dricksvatten och som är avsedda att användas i installationer för uttag, beredning, lagring eller distribution.

Tekniska föreskrifter som genomför EU-lagstiftning behöver inte anmälas,⁴ med undantag för om EU-lagstiftningen ger medlemsländerna utrymme för olika nationella lösningar och medlemsstaten väljer att utnyttja detta utrymme.⁵

Kommerskollegium rekommenderar att Regeringskansliet uppdrar åt kollegiet att anmäla det ovannämnda författningsförslaget under förutsättning att det inte utgör ett strikt genomförande av gällande EU-rätt. Övriga författningsförslag bedöms inte som anmälningspliktiga då de saknar krav på produkter eller informationssamhällets tjänster. Kollegiet har i övrigt inga synpunkter på det remitterade förslaget och vi bistår gärna vid eventuella frågor.

Ärendet har avgjorts av enhetschefen Agnès Courades Allebeck i närvaro av utredaren Erik Alendal samt ämnesrådet Ralph Eliasson, föredragande.

Agnès Courades Allebeck

Ralph Eliasson

---

² 3 kap. 9 § Förslag till förordning om ändring i plan- och byggförordningen (2011:338).

³ Anmälningsdirektivet artikel 1.1(d).

⁴ 11 § förordningen om tekniska regler.

⁵ EU-domstolens dom i mål C-443/98, *Unilever* (2000) p. 29.